

DE

Vlaamische Post

ALGEMEEN DAGBLAD VOOR VLAANDEREN

ABONNEMENTSPRIJS :

	BINNENLAND	NEDERLAND
3 maanden	Fr. 4.00	f. 3.50
6 „	„ 7.50	f. 6.00
12 „	„ 14.00	f. 10.00

BEHEER EN REDAKTIE :

GUINARDSTRAAT, 22
GENT

AANKONDIGINGEN :

	BINNENLAND	NEDERLAND
Van 4 tot 5 regels . . .	Fr. 4.50	f. 0.75
Elke regel meer	„ 0.50	f. 0.25

Grootere advertenties bij nadere overeenkomst.

DE VLAAMSCHE POST
verschijnt 7 maal p. week
op 8 bladzijden.

INHOUD. — Blad A. — Een zeer belangrijk besluit.
— De Oorlog. — Algemeen overzicht. — Telegrammen. — Kleine Kronijk. — Rechterlijke Kronijk.
Blad B. — Karnaval door Oscar Franck. — Buitenland. — Binnenland : Brief uit Brussel. — Kunst-kronijk. — Gemengd nieuws.
FEUILLETONS. Oorlogsdagboek door Stijn Streuvels.
— De Dweper door H. Caine.

Een zeer belangrijk besluit

In het artikel van den Heer Dr Borms werd gisteren terecht geklaagd over miskenning der Nederlandsche taal door het Duitsch-Keizerlijk bestuur van het bezette België.

Wij zijn zoo gelukkig te kunnen melden dat de maatregelen waarover geklaagd werd, ingetrokken zijn.

Men schrijft ons namelijk uit Brussel :

Gebruik der talen

De briefwisseling in de Nederlandsche taal (Vlaamsche) taal is thans in geheel België geoorloofd. Eveneens is van zijde der Deutsche overheid het gebruik der Nederlandsche (Vlaamsche) taal voor de briefwisseling met Duitschland, Oostenrijk-Hongarië, Luxemburg en Nederland thans toegestaan, terwijl de Deutsche regering telegraphisch de toestemming der toelafdeelingen der vier landen aangevraagd heeft. Ten slotte wordt er weer de aandacht op gevestigd, dat de briefwisseling met krijgsgevangenen in Duitschland in de Vlaamsche taal overal geoorloofd, en het volstrekt overbodig is in 't Fransch te schrijven. Indien vroeger het gebruik der Fransche taal verlangd werd, zoo lag dit aan het gebrek aan vertalers, taalkundigen voor 't Nederlandsch. In deze leemte is thans voorzien.

Ziedaar dus de vrijheid der talen hersteld. Laat ons hopen dat men in 't vervolg al de bestaande taalwetten zal eerbiedigen en zal doen eerbiedigen.

blijkt uit het Fransche communiqué. Nochtans moet er gemeld dat ook de Duitschen de Franschen aanvielen ten Oosten van Yperen, en bij Eparges (au sud de Verdun) waar zij den 21st volgens de berichten uit Parijs voor de vierde maal aanvielen, terwijl bij Cembres dat daar dicht bij is de Franschen driemaal zeer krachtig aanvielen.

Een bewijs van de hardnekkigheid waarmee er gevochten wordt is wel de steeds herhaalde aanvallen op zekere plaatsen.

Op het Oostelijk oorlogstoonel is weer een groote slag geleverd, en weerom is dit eigenaardig iets vast te stellen dat de Duitschers met het nieuws van een overwinning als het ware brusk willen binnenvallen.

Dit werd reeds vroeger opgemerkt en ditmaal is het weer zóó.

Den 21st Februari las men in het officieel telegram : Gisteren heeft zich in de streek ten Noord-Westen van Grodno geene, wezenlijke verandering voorgedaan en den 22 Februari luidde het : « Eene nieuwe overwinning bij Augustow alsof reeds den 21 Februari dien slag niet aan den gang was, en den uitslag zich reeds eenigszins liet voorzien.

Als we het goed voor hebben was het rond die streek dat de Deutsche berichten van nieuwe frissche Russische troepen spraken.

Overal elders onderging het front geene veranderingen, niettegenstaande de ongemeen heftige aanvallen der Russen in het Karpathengebergte tusschen Dukla en Wyszkw.

In de Bukowina is alles rustig geworden, alles gaat er zijn gewonen gang zeggen de telegrammen, alhoewel we weten dat er hevig gestreden wordt om Stanislaw.

Enkelen vermoeden toen ze hoorden van een vooruitmarsch der Oostenrijkers in Bukowina dat de Russen zich zouden moeten terug trekken aan de Karpathen. Dit is niet gansch zóó.

De Russen trokken zich uit Bukowina terug in de richting van het Oosten, zoodanig.

De toestand in Bukowina heeft dus niet een buitengewone invloed op 't gevecht in de Karpathen.

Integendeel de gebeurtenissen aan laatst genoemde frontdeel kunnen hun invloed doen voelen op het front aan de Dunazec (rond Tarnow).

Op gansch het Oostelijk front is (de Oost-Pruisische grens uitgezonderd) het Karpathen front van 't meeste belang.

WOENSDAG 24 FEBRUARI
GROOT KUNSTCONCERT

IN HET PATHÉ-SCHOUWBURG
Veldstraat 34, om 8 1/2 uren 's avonds

Telegrammen

Officieele Berichten

BERLIJN, 21 Februari. (Wolff). — Bij Nieuwpoort liep een vijandelijk schip, naar het schijnt een mijnzoeker, op eene mijn en zonk. Vijandelijke torpedo-

booten verdwenen na beschieting. Voor Yperen alsook aan het kanaal ten Zuid-Oosten van Yperen namen wij eenen loopgracht op den vijand.

In Champagne heerschte gisteren, na hevigen strijd der vorige dagen, tamelijk rust.

Bij Combres werden drie met sterke krachten en groote hardnekkigheid gevoerde Fransche aanvallen met zware vijandelijke verliezen afgeslagen. Wij maakten twee officieren en honderd-vijf-en-twintig Franschen tot gevangenen.

In de Vogezen gaat onzen aanval verder voort.

In de streek ten Zuid-Oosten van Sulzern namen wij Hohrodberg, de hoogte bij Hohrod en de gehuchten Bretzel en Widenthal.

Ook gisteren is in de streek ten Noord-Westen van Grodno nog geen wezenlijke verandering aan te merken. Ten Noorden van Ossowicz, ten Zuid-Oosten van Kolno en op het front tusschen Prosznysz en de Weichsel (ten Oosten van Plock) gaat de strijd voort.

In Polen, ten zuiden van de Weichsel, niets nieuws.

WEENEN, 28 Februari. (Wolff). — Officieel wordt hedenmiddag gemeld :

In Russisch Polen werd ook gisteren een krachtig artillerie- en geweervuur voortgezet. In de omgeving van de door ons veroverde vooruitgeschoven posities der Russen, in het gebied ten Zuiden van Tarnof en aan de Dunajec ontwikkelden zich hevige gevechten. De tegenaanvallen van den vijand werden meermalen bloedig afgeslagen.

Aan het front in de Karpathen is de algemeene toestand tot de streek van Wyszkw onveranderd. Overal vinden gevechten plaats.

In Zuid-Galicië kon de vijand de versterkste stellingen ten Noorden van Nadworna niet handhaven. Hij ontweek de laatste beslissende gevechten door in de richting van Stanislaw af te trekken, vervolgd door onze cavalerie.

WEENEN, 21 Februari (Wolffbureau). — Officieel wordt d.d. 21 Februari 's middags medegedeeld :

De toestand in Polen en West-Galicië is over het algemeen onveranderd. De dag van gister verliep rustig.

Bij de gevechten op het front in de Karpathen, van Dukla tot Wyszkw, werden wederom verschillende Russische aanvallen afgeslagen, onder zware verliezen voor den vijand, van wien wij 750 mannen gevangen namen.

De operaties ten Zuiden van de Dnjestr duren voort. In Boekowina heerscht rust.

VON HÖFER.

ST. PETERSBURG, 21 Februari. — Officieele mededeeling van den staf van den opperbevelhebber :

Den 19 dezer zijn gevechten geleverd op den rechter oever van Bobr en Narew in de buurt van Ossowicz en op de wegen van Lomza, Ostrolenka, Przasnysz en Plonsk, die het karakter van tegenaanvallen hadden.

Op den linker oever van den Weichsel hebben wij zwakke aanvallen van den vijand afgeslagen, evenals aan den benedenloop van de Bzura bij Witkowice, ten Zuiden van Rawa bij Mroczkowice en aan den bovenloop van den Weichsel en aan de Nida bij Bochinec.

De Oorlog.

Algemeen overzicht

24 Februari 1915.

Meer en meer wordt aan het Westelijk front het Fransche offensief duidelijk, dat echter zooals het

In de Karpathen hebben wij hardnekkige aanvallen bij Jasionki, Stopko en Mez3 Laborcz afgeslagen.

Tusschen Tucha en Wyzkow (ten Z. van Stry) bemerkten de aanvallen van de Duitschers zich in het bijzonder door hardnekkigheid.

Voor Przemy3l hebben wij twee uitvallen van het garnizoen van de vesting afgeslagen.

KONSTANTINOPEL, 21 Februari. (Wolff). — Volgens een mededeeling uit het grootte hoofdkwartier van gisteravond, is er op de verschillende gevechts-terreinen geen verandering gekomen.

Sedert 19 dezer heeft de vijandelijke vloot geen aanval op de Dardanellen beproefd.

ST. PETERSBURG, 21 Februari. — De staf van het leger in den Kaukasus deelt mede, dat in den loop van den dag botsingen tusschen Russen en Turken in de streek van Transtekowsk zijn voorgevallen.

PARIS, 21 Februari, 3 u. 's namiddags :

In België beschoot de vijand Nieuwpoort en de stellingen in de duinen. Wij bestookten ijverig zijn batterijen. De Duitschers schijnen bij den aanval van gisteren op onze loopgraven ten oosten van Ieperen belangrijke krachten te hebben samengetrokken. Na heftige beschieting onzer loopgraven, vielen zij met de bajonet aan. Ons geschut nam hunne reserve onder vuur. Tusschen de Leie en de Oise en ook aan de Aisne in 't bijzonder in het gebied van Berry-au-Bac, was het geschut bedrijvig. In Champagne is onze bedrijvigheid groot. Op de hoogten van de Maas ondernam de vijand gisteren avond zijnen vierden tegenaanval op de loopgraven bij Eparges welke wij hem hadden ontnomen. De aanval werd door ons geschut gestuit.

In de Vogezes heeft de vijand zijne aanvallen tegen de hoogte 607 ten Zuiden van Lusse herhaald.

Ten Zuiden van de Fecht heeft de vijand vasten voet kunnen krijgen op eene hoogte ten Oosten van Reichacker. Het gevecht om onze stellingen op die plaats duurt nog voort.

In de Vogezes valt sneeuw en regen.

PARIS, 21 Februari, 11 u. 's avonds :

In België van aan de zee tot aan Reims heerschte alleen geweer- en geschutvuur. Het gevecht in Champagne duurt voort. Wij sloegen verschillende aanvallen af en maakten eenige vorderingen ten noorden van Perthes.

In de Argonnen vonden weinig belangrijke gevechten plaats. In Eparges (Zuidelijk van Verdun) gelukte het ons, het voordeel daags te voren behaald, te behouden.

Uit het verre Oosten

Een ultimatum aan China

Londen, 21 Febr. — De berichten over den stand van de Chineesche-Japansche crisis weerspreken elkander. Volgens de Russische mededeelingen zou de Chineesche gezant in Tokio een ultimatum van Japan hebben ontvangen, dat China tot den 28sten Februari den tijd laat, Japan's eischen aan te nemen. Naar mededeelingen uit Sanghai zouden Japansche regimenten uit Kiou Tchou op verschillende punten de Chineesche grenzen reeds overtrokken zijn. Officieel zijn beide berichten nog niet bevestigd; ook schenkt men den mededeelingen weinig geloof. De opwinding is zeer groot en de pers zal in 't vervolg het systeem, de zaken dood te zwijgen wel op moeten geven.

Rusland contra Japan

Petersburg, 21 Febr. — De Rjetsj schrijft over het Chineesch-Japansche conflict : Datgene, wat men voor een dagbladberichtje had kunnen houden, wordt als feit bewaarheid. De regeering te Tokio, stelt China eischen, waarvan de inwilliging in al hun omvang klaarblijkelijk ondenkbaar is. Het wijde programma, dat de verklaring der Tokiosche regeering behelst, stelt alle takken van het staatkundige leven der centrale Republiek onder voogdij en maakt van de politieke onafhankelijkheid van China niet dan een fictie. Verwerkelijken van dit programma, zou een beslissende stap tot het opzuigen der van natuurlijke rijkdommen oververvulde reuzen-Republiek door het eilandrijk zijn. Gewichtiger is, dat de Vereenigde Staten daarbij niet onverschillig kunnen blijven, die

nauwelijks toe kunnen staan, dat Japan zijne macht in China uit zou breiden, nog veel minder echter, dat het heel de Chineesche markt monopoliseeren zou. Voor hunne zich ontwikkelende industrie is de Chineesche markt even zoo gewichtig als voor de Japansche industrie. Indien de Japansche regeering trots alles besloten is, hare eischen door te zetten, zoo is zij klaarblijkelijk bereid, het op een conflict met de Vereenigde Staten aan te laten komen, dat de wereldcatastrophe opmerkenwaardig veel verwikkelder maakt.

Japaneezen naar Europa?

Tokio, 21 Febr. — In het Hoogerhuis lei de Regeering de verklaring af, dat zij het oproepen van Japansche vrijwilligers voor Europa niet kon ondersteunen, dat zij ze echter ook niet tegenwerkte zou.

China en Egypte

MOSCOU (Wolff volgens Roesskija Wjedomosti) :

De eischen, die Japan aan China heeft gesteld, zijn niets anders dan een egyptiseering van China. De eischen van lokalen aard zijn al erg genoeg, maar de algemeene eischen doen de politieke onafhankelijkheid van China teniet. Het program van eischen wekt de gedachte op aan de betrekkingen tusschen Engeland en Egypte. Misschien zijn deze het voorbeeld geweest. Inwilliging van Japan's eischen is van het standpunt van de grootste belangen van de Europeesche mogendheden volkomen onbestaanbaar.

Lord Grey over China en Japan

LONDEN, 22 Februari. — In de zitting van het Lagerhuis van 18 Februari zei Grey over de eischen van Japan aan China, dat hij thans geen verklaringen over de vertrouwelijke inlichtingen die hij van Japan bekomen had, geven kon. Op 5^{en} September 1914 is door de Britsche, Fransche en Russische regeering te Londen een verdrag onderteekend geworden, dat destijds door de pers is geopenbaard geworden, waarin de drie machten overeenkwamen, tijdens den oorlog geen afzonderlijken vrede te sluiten. Ze kwamen ook overeen, zelfs wanneer het tot vredesonderhandelingen zou komen, slechts in overeenstemming met alle verbonden van de vredesverdragen vast te stellen. Artikel 2 van het Engelsch-Japans verbond bevat dezelfde verplichtingen van het verbond der vier machten bij de regeling van vragen die uit de oorlogsgebeurtenissen in het verre Oosten zouden voortspruiten.

De Heerschappij over de zee.

De « Rjetsch » meldt uit Irkoutsk dat het afwijzend antwoord van Yan-Chi-Kai, voor wat aangaat de politieke eischen van Japan, de geesten niet gekalmeerd heeft.

Hetzelfde blad verneemt uit Tokio dat het antwoord van China aldaar nogal driftig opgenomen werd; er zou eene volksvergadering alsook eene bijeenkomst der Sino-Japansche Nijverheids Societeit hebben plaats gehad, waaraan groot gewicht gehecht zou zijn.

De « Frankfurter Zeitung » verneemt uit Peking dat de Chineesche minister van Buitenlandsche Zaken zijn ontslag zou genomen hebben, in verband met het Japansche incident. Te Tokio zou eene Societeit der Zuid-zee gesticht zijn, op welker programma de economische verovering van al de eilanden dezer zee door Japan, zou voor komen.

De Oorlog ter Zee

De duik- en mijnoorlog.

BELFAST, 21 Februari (Reuter). — Zaterdag om vijf uur 's middags heeft een duitsche duikboot een Engelsch kolenschip in de Iersche Zee aangehouden. Zij gaf de bemanning vijf minuten tijd, om in de booten te gaan, en boorde het schip daarna in den grond.

Engelsch stoomschip getorpedeerd.

LIVERPOOL, 21 Februari. (Reuter). — De stoomer Cambank werd op zijne vaart naar Liverpool op de hoogte van het eiland Anglesey, in de Iersche Zee, door een Duitsche onderzeeër getorpedeerd.

Drie man der bemanning werden bij de ontploffing gedood, twee die over boord sprongen verdronken. De overigen werden gered.

Engelsch transportschip gezonken.

HAMBURG, 20 Februari. — Naar wij vernemen schijnt te Stockholm een bericht te zijn toegekomen naar hetwelk een Engelsch stoomschip in 't kanaal zou zijn gezonken met 2100 Engelsche soldaten aan boord. Het bericht verscheen in Göteborgsavondblad.

In den Atlantischen Ocean.

LONDEN, 21 Februari. (Reuter). — Volgens een bericht van Lloyds, zijn de stoomschepen Hemisphere, Highland Brae en Potaro, het Noorsche zeilschip Semantha en het Engelsche zeilschip Wilfrid vermoedelijk door de Karlsruhe in den grond geboord.

De geheele bemanning en 51 passagiers van de Highland Brae zijn gister te Buenos Aires aan wal gezet.

BUENOS AIRES, 21 Februari (Reuter). Het Duitsche stoomschip Holger is hier aangekomen met de passagiers en bemanningen van de Engelsche stoomschepen Highland Brae, Potaro, Hemisphere en de zeilschepen Wilfrid en Semantha, die door de Kroonprinz Wilhelm (een Duitschen hulpkruiser) in den grond waren geboord. De Holger bleef in gebreke binnen een etmaal te vertrekken en is daarom geïnterneerd.

Laatste Berichten.

KNOCKE. — Het laatste bombardement heeft te Knocke de dood van 150 burgers veroorzaakt. 200 werden gekwetst.

Oostenrijk en Servië.

WEENEN, 17 Februari (Wolff). Naar de generale staf officieel mededeelt hebben de Serviërs den laatsten tijd herhaaldelijk open steden aan de Oostenrijksche grens met kanonnen beschoten. Zoo zijn den 16^{den} dezer op Semlin ongeveer 100 schoten uit zwaar geschut gelost. Daardoor zijn verscheidene gebouwen o. a. het hoofdstadskantoor, beschadigd, burgers gewond en twee kinderen gedood. Den 27 dezer is Mitrowica beschoten.

Het opperbevel der strijdkrachten voor den Balkan heeft daarop Belgrado korten tijd met zwaar geschut doen bombarderen en door een parlementair den Servischen bevelhebber doen weten, dat voortaan elke beschieting van een open stad met dezelfde munt zal worden betaald.

Uit den Kaukasus.

ST PETERSBURG, 19 Februari (Reuter, Part.) De laatste berichten uit den Kaukasus melden dat alles daar rustig is.

Ambtelijke berichten van de Duitse hoofdkwartieren

Over Calais werden door onze vliegers talrijke bommen geworpen.

In Champagne en bij Ailly-Apremont zijn Franche aanvallen afgeslagen.

Ten Noorden van Muelbach (Vogezes) werd de « Sattelkopf » bestormd.

Een Russische uitval van Grodno mislukte onder vernietigende verliezen voor de Russen.

Het getal der in den Masurenslag buitgemaakte vuurmonden is gestegen tot 300.

Noordwestelijk van Ossowietz en noordelijk van Lomza en bij Praszysz verdere gevechten — Ten oosten van Plock vooruitgang in de richting van Wyszogrod. Een aanval van eene Russische afdeeling tegen de Duitse stellingen der Rawka werd glansrijk afgeslagen.

Karnaval

Het is half-Februari; de tijd van Karnaval. Toch kon dit jaar het eeuwenoude feest niet worden gevierd. Het volk is in den rouw; men weent en treurt in alle kringen, in bijna elke familie, in elk gezelschap. Langs alle zijden om ons heen zien we teneergeslagenheid, droefheid, bangheid... maar ook toch hoop opspoe- dige beterschap.

Nauweliks worden w'er aan herinnerd dat de tradi- tieonele prins in aantocht is, dat z'n wild bazuïngeschal heind'en verre over de wereld de harten en geesten zal wekken uit den diepen winterslaap en ze, als herboren, van vreugde en geluk op zal doen springen en jubelen... Waarom?... Ja, dat is het ongekende... maar daar vraagt men ook niet naar: De tijd van uitspanning, van uitpatting, ging ik bijna zeggen, is daar, en hot zal 's menschen roes gevierd worden.

Thans voelen we 't bijna niet. Vreugde is er niet in de harten, lust tot zot - zijn ontbreekt eenieder, en de geesten zijn gespannen en gevangen door ernstige, onrustig-woelende gedachten; veerkracht tot spel en dans schijnt elkeen te hebben ontvloden... en mocht soms hier of daar een enkeling, 'n onbezorgde of kommersvrije gait er zich aan wagen, 'n zotte streek uit te halen, hij zal tot kalme en rust worden gebracht, door wie, door wat?... door iedereen en toch door nie- mand, door iets onzichtbaars, iets vaags, iets waar we ons zelf geen rekenschap van geven, maar dat bestaat en meedoet in de kring der zakelijkheid... de zorg, de treurnis, de beklemming die allen om ons heen op de gezichten te lezen staat en noopt tot stilte en ingeto- genheid, waar we ons ook begeven.

Het was zoo jolig nochtans destijds.... (we spreken er bijna over als 'n lang vervlogen geluk)... er was zoo veel beweging, zooveel gedoe, zooveel onnoozel «in de- weer zijn» — overal in de straten de bontgekleurde uitstallingen van maskeraden, zottekappen, rijk ver- sierde en grillige attributen van den hooggeliefden «vorst»; overal het hel geschetter, het uitgelaten gejubel, het levensdol rondom-zich-springen als uitge- laten, verwilderde roes-menschen, wier overstelpen- den drang naar vermaak en plezier — wel dom en onbeschaafd plezier, maar dan toch plezier! — door niets of niemand kon worden gestuit.

Nu vieren we niet karnaval, we «herinneren» ons het feest, het eerste, blijde, des nieuwen jaars. We hooren in ons binnenste de echo der juichende jubel-

kreten van vervlogen tijden, we voelen als bij intuïtie den terugslag van uitgelaten geluk van het vorige jaren.... en we zwijgen, kalm, vredig.

Wat dan toch doet ons onwillekeurig de herinnering weervoelen? Niets uiterliks... helaas, klagen de eenen, zij die het wilde geraas bijna stelselmatig elk jaar door hunne ruwe vreugde-uitingen hebben hernieuwd.... gelukkig! roepen de anderen, zij die onverschillig of uitwendig kalm, maar innerlijk verbeterd het woeste schouwspel der zich te buiten gaande menschheid met weerzien hebben aanschouwd.

Toch zweeft ze om ons heen, de herinnering; hoe we ons ook wenden, altijd keert ze tot ons terug en dringt zich op... Waarom? omdat het de tijd is... het is de tijd waarop de natuur langzaam al haar heerlijk- heden van het jonge voorjaar zal ontvouwen... het is de tijd der blijde, levenwekkende, zonnige dagen, der frissche, jeugdig-uitbottende boomen die ons 'n weel- derig groen beloven... het is de tijd der goed beploeg- de, lachende velden met hunne naarstige akkerlui, die vol hoop en bezieling het nieuwe zaad in de rillige winden over de landen strooien... het is de tijd der blij tjielpende vogels in de struiken, in de goten, op de pleinen, in de straten... de tijd waarop ze elkaar na- jagen met liefderik gesnap... de tijd der zalige bevrediging en der bevrijding van lange, gure winterdagen... het is de tijd der heropleving in de natuur en bij de menschen!

Heropleven! dat moeten we allen, ook in deze ang- stig-knellende dagen... heropleven met en in de natuur... heropleven, niet in losbandige uitzinnigheid, in dom getier, geestdovende uitpatting of verstoem- pende vermaken... neen, laat ons heropleven in kalme verwachting, laat ons stil en ingetogen, de blikken richten om ons heen in de vrije natuur, laat ons 'n oogenblik van onzen kommer verademen... 'n rustpoos voor den vermoeide is heilzaam en zalvend... laat ons neerzitten na den afgelegden weg... en in kalme bedachtzaamheid hopen dat, door de omstandigheden genoopt, ons Volk, na deze bui van onweer-zwangere dagen, herleven zal in zelf-kennis, zelfbeperking en ingetogenheid.

OSCAR FRANK

Leest morgen in de «Vlaamsche Post»
Parijs sinds 't uitbreken van den Oorlog. II

Verspreidt «De Vlaamsche Post»

maandag zijn de scholen weer geopend; de boeren die ongestoord hunne wintervruchten opgedaan hebben, zijn nu aan de najaarsche ducht — en die voortdurende zorg en werk die de opbrengst moeten uitmaken van het volgend seizoen, wekken bij de menschen de over- tuiging dat er toekomend jaar betere tijden zullen aanbreeken. De kinders loopen weer luidbabuënd langs de straat alsof er geen kwaad meer te duchten ware! En, och Heere, hoe lang moet het duren? een enkele beweging der troepen en ploegende boeren, schoolkin- deren en burgers, 't stuift alles uiteen vol angst en ver- slagenheid. De mensch echter is van nature optimist, zoogauw 't onheil verdwenen is, denkt men niet meer dat er nog iets kan overkomen. Alzo was ik zelf, zonder achterdocht, in den noen uitgezet op wandel te wege naar Vichte, toen ik hoor dat er Duitse troepen in aantocht zijn. Ik keer terug om te zien wat ervan is. Op de plaats staan de ruiters inderdaad en heel de straat vol, zoo dat ik over 't veld mijn weg moet zoeken.

Wij vlieden er geen erg in en zijn 't nu toch gewend som- maten te zien voorttrekken en 't is al weken dat er overal in 't ronde verblijven. Ik ga maar naar huis voor alle zekerheid en om het dienstmeisje gerust te stellen. Pas aangekomen, wordt er geklopt en een lange kerel meldt zich aan in 't gedacht dat hij bij den burge- meester binnenkomt. Hij spreekt tamelijk goed fransch en vraagt of ik eene kamer heb waar men zitten kan. De huiskamer bevalt hem uitstekend. Hij vraagt of er slaapkamers zijn; ik toon er hem drie. Hij vraagt wat wij te eten hebben en bestelt tegen 3 ure een diner en tegen 8 ure een souper. Alles wordt afgesproken en geregeld op uiterst beleefd en gemanierden toon, met, telkens iets van 't gevraagde dat toegestaan wordt, een

BUITENLAND

Oostenrijk-Hongarije

In de Bukowina.

In de Verwärts leest men een artikel over dit eigen- aardige land, dat Joseph II op de Turken veroverd heeft en dat door zijn bonte mengeling van nationaliteiten een echt klein Oostenrijk is. In het land tusschen Galicië, Rusland, Roemenië en de Transsylvanische Alpen wonen naast en door elkaar Polen, Armeniërs, Duitschers, Roet- henen, Roemenen, Zigeuners en vele duizenden Joden. De Joden scheiden zich daar niet zoo sterk af en zijn ook niet zoo orthodox als hun honderdduizenden broeders in Galicië. In de Bukowina zijn ook vele Joodsche landbou- wers, die men gerust boeren kan noemen.

Czernowits, de hoofdstad, is veel zindelijker, netter en levendiger dan de Galicische steden van 50000 inwo- ners. Daar is ook de jongste Oostenrijksche universiteit, waar alle colleges in het Duitsch gegeven worden met Duitse kranten, Duitse opschriften, ja zelfs met Duitsch als ambtelijke taal. Op straat echter hoort men alles door elkaar: Roemeensch, Poolsch, Russisch, Oe- krainsch, het jargon der Oostelijke Joden, die daar alle beroepen uitoefenen en vooral voorliefde schijnen te hebben voor het vak van huurkoetsier en schoenlapper. In de gloeiende zomerzon krijgt de stad met haar door de nabijheid van den Levant veroorzaakte laksheid en haar vruchten en meloenen-kramen allicht iets Oostersch.

Verder naar het zuiden gaat de spoorweg vrij recht- streeks naar de grensplaatsen, naar Roemenië en ook naar den Russischen oever van de Moldau. De grens gaat vaak midden door de plaatsen en voor de Joden in de Bukowina bestaat er een Oostenrijksch Banilla en een Rus- sisch, waar waarschijnlijk geen joden mogen wonen en waarvan in ieder geval de gebruikelijke naam is: Goish- banilla. (Christelijk banilla).

De schrijver heeft ook eenige weken doorgebracht onder de Roemeensche boeren op het platteland. Groote, prachtige figuren waren het daar allen, die zomer en winter dezelfde wit lederen mantels van schapenvacht dragen. Met dit verschil, dat ze in den zomer de vacht en in den winter het leder naar buiten keeren. Zij loopen altijd zonder hoed en dragen lang haar, als teeken dat zij vrije mannen zijn. Op feestdagen waren zij niet zuinig

voorkomend: grossartig, das ist grossartig von ihr! Ik merk echter dat die adjudant wat veeleischend wordt, omdat hij alles zoo maar voor 't bestellen verkrijgt. Hij waagt het raar champagne te informeren! Dringt echter niet aan als hij hoort dat ik er zooveel luxe niet op noud. Intusschen loopt het hof vol soldaten die hunne peerden zoeken te stallen in 't hoenderkot en de schuur! 't Is ineens de overrompeling en 't werkmeisje mag aan de bezigheid om eten klaar te maken, want de schaffmeister heeft er vooral op gedrukt dat er moest soep zijn, groenten, heenders, enz., al dingen die veel werk vragen om te bereiden.

De adjudant moet zijne overheden medegedeeld heb- ben 't geen hij als logist bij mij heeft ontdekt, want zij komen binnen, schrijven zich de handen en groeten vriendelijk. Zij gaan zich verscheren op hunne slaap- kamer en komen beneden ontdaan van hunne laarzen en mantels, met de witte kousen boven de beenderlin- gen hunner rijbroek getrokken, op hunne sliffers en zij strekken zich uit in een zetel bij de gloeiende kachel, want zij zijn verkoud, nat en vermoeid. Daar gebeurt de kennismaking en nu zij gewaar worden dat ik Duitsch versta, gaat het ineens veel vertrouwlijker.

Wordt voortgezet

IN OORLOGSTIJD

UIT HET DAGBOEK

VAN

STYN STREUVELS

INKWARTIERING

14 November.

Bij 't ontwaken soms kan men 't gevoel krijgen alsof alles weer in zijne normalen proef ware en men een bange droom doorstaan heeft. Men verwacht dat de menschen gaan opspringen en roepen: 't is voorbij! De vrede is getekend! Wat al vreugde dat ééne woord verwekken zal als 't eens door de klokken verkondigd wordt als een blijde Allelui!

Daar gaat weer de zwaar ernstigste stem van het kanon, die beweert en bevestigt, dat 't bijlang niet gedaan is.

Er zijn menschen die beginnen te twifelen of 't wel ooit zal gedaan zijn, zoo lang nu duurt dat gevecht ginder in den westhoek, zonder dat het voor of achter gaat. Men krijgt eindelijk de overtuiging dat 't kwaad ginder gelocaliseerd is en het er niet meer weg kan. Daardoor is de gerustheid weergekeerd onder de bevol- king hier en men gaat weer aan de bezigheid en men ziet uit hoe men 't meest geld zal slaan uit den toestand! Men schijnt te zeggen: Laat ze ginder maar vechten, intusschen gaan we hier voortleven! En inderdaad,

Leest en verspreidt

De Vlaamsche Post

met de heerlijkste boter, die zij als cosmetiek gebruikten en dan had ook de Joodsche pachter door het vergunningsrecht, dat het eigendom was van de heerlijkheid, een goeden dag.

Italië

De Neutraliteit.

Het is eenvoudig nutteloos gissingen te maken over de houding van Italië tot dat baron Sonniwo zal hebben gesproken, schrijft de Italiaansche correspondent van de Daily Mail uit Chiasso. Wat men te hooren krijgt over het succes of het falen van Prins Von Bülow's zending van den een is lijnrecht in tegenstelling met wat men hoort van den ander. Maar er is een element, dat 'n overwegende rol zou kunnen spelen bij de beslissing van de Regeering, dat is de economische toestand.

Voor drie grondbestanddeelen zijner industrie is Italië zeer afhankelijk van drie der oorlogvoerende mogendheden. Engeland verschaft steenkool. Duitschland ijzer en Oostenrijk hout. Natuurlijk is het land er op uit, al was 't alleen al om de bevolking niet werkeloos te doen zijn, om de fabrieken aan den gang te houden. Op het oogenblik bestaat in Italië behoefte aan hout om hutten te bouwen, waarin voorloopig de slachtoffers van de laatste aardbeving kunnen worden ondergebracht. Er is reeds een verzoek gedaan aan de Oostenrijksche Regeering, om den uitvoer van groote hoeveelheden toe te staan. De autoriteiten in Weenen hebben niet geweigerd, maar hebben de voorwaarde gesteld, dat Italië van zijn kant dan ook Oostenrijk met voedingsmiddelen en koren zou helpen. Maar niet alleen dat Italië, met het oog op de onzekere toekomst, zijn voorraden moeilijk kan gaan verminderen, het erkent bovendien, dat dit een onvriendelijke daad zou zijn tegenover de Geallieerden.

Een dergelijke moeilijkheid bestaat ook met Duitschland. Als conditie voor het verder invoeren van ijzererts in Italië heeft Berlijn geëischt, dat Italië koper en nikkel zou zenden, welke beide metalen noodig zijn voor het maken van oorlogsmunitie. Maar iedere overeenkomst in die richting zou Italië's handelsbetrekkingen met Engeland onmogelijk maken, terwijl het van dit land nog steeds groote hoeveelheden steenkool, wol enz. betreft, welke noodig zijn voor het voortbestaan zijner industrieën. Ook heeft Italië aan Engeland te danken, dat het de laatste dagen kopersulfaat geïmporteerd krijgt, wat het noodig heeft om de verwoestingen van de meeldauw in haar wijngaarden tegen te gaan.

Een enorme handel is er thans tusschen Zwitserland en Italië. Men heeft berekend, dat dagelijks van 400 tot

430 wagons naar Italië gaan, en van 320 tot 350 uit Italië naar Zwitserland. In het begin van den oorlog werden groote hoeveelheden boekweit, aardappelen, maïs en rijst van Italië naar Zwitserland en Duitschland gezonden. Men schat dat tot einde van December 80.000 ton koren en 45.000 ton maïs en andere granen de grens over zijn gegaan. In de eerste tijden van den oorlog ging hiervan ook naar Duitschland.

Van den anderen kant heeft Italië groote hoeveelheden steenkool, ijzererts en fabrieksgoederen uit Duitschland ontvangen. Zelfs is de invoer van het laatste in Italië slechts met een vierde van de normale hoeveelheid verminderd, wat bewijst dat er in Duitschland nog een zeer groote industriele bedrijvigheid bestaat.

Op 13 November heeft de Italiaansche Regeering op aandringen van Engeland een besluit uitgevaardigd, dat alleen zendingen, waar van de vrachtbrieven aantoonde dat ze voor Zwitserland bestemd waren, langs de Italiaansche spoorwegen naar Zwitserland mochten gaan. Toen kwam de instelling van een Regeeringsmonopolie van koren in Zwitserland en sinds dien tijd is niet één enkele wagon graan van Italië naar Zwitserland gegaan voor verderen doorvoer naar Duitschland.

Kortgeleden verbood de Italiaansche Regeering allen uitvoer van voedingsmiddelen, behalve die, welke aan spoedig bederf onderhevig zijn, zooals vruchten, boter en melk.

(Het Vaderland).

De rol van Italië en Roemenië.

De « Rousskoje Slowo » verneemt uit diplomatische bron, uit Petrograd, dat eene actieve tusschenkomst van Italië en Roemenië geene waarde meer zou kunnen hebben. Deze beiden staten zouden zich tevreden stellen met die gedeelten van Oostenrijk te bezetten alwaar een Italiaansche en Roemeensche bevolking leeft, maar zij zouden zich geenszins met den grooten Europeeschen strijd inlaten.

Amerika

SAN FRANCISCO, 22 Februari. — De tentoonstelling van San Francisco werd gisteren middag geopend. President Wilson gaf het teken daartoe, door te Washington op eenen knop te drukken.

Zuid-Afrika

De Toestand in Zuid-Afrika.

Aan berichten over het onderwijs in Zuid-Afrika en

den opstand in het Christelijk Schoolblad, van Amsterdam, wordt het volgende ontleend:

Te Johannesburg werd een jeugdige onderwijzeres, mej. A. Mijburgh, Afrikaansche, gevangen genomen en naar Potchefstroom gevoerd. Evenzeer werd de Duitse school te Johannesburg van drie harer vier leerkrachten beroofd, die als ongenaturaliseerd, geïnterneerd werden te P. Maritzburg. Dat is geschied naar aanleiding van geschreeuw der Johannesburgsche pers, die eveneens zoo heftig te keer ging, toen een Duitser, die dertig jaren in Z.-Afrika gewoond heeft en reeds zes jaren genaturaliseerd Engelsch onderdaan is, op de voordracht kwam voor zekere betrekking, dat de voorgedragene zich maar terugtrok. Doux pays! Voor de Duitse school heeft het Departement drie andere leerkrachten beschikbaar gesteld.

De heer W. Van Drimmelen, onderwijzer te Kromkloof, Transvaal, die eenigen tijd geleden op grond van de eene of andere bepaling van de krijgswet gevangen genomen werd, is Maandag 11 Januari II. uit de centrale gevangenis te Pretoria op parool losgelaten.

Wegens de tijdsomstandigheden is het jaarlijksch congres van de Zuid-Afrikaansche Onderwijzers-Unie ditmaal niet gehouden.

JOHANNISBURG, 21 Februari. (Reuter). In een zitting van den kriegsraad, gehouden in Booysen's Kamp, zijn 63 burgers die zonder geldige reden niet opgekomen waren toen zij voor de krijgsverrichtingen tegen Duitsch Zuid West Afrika werden opgecommandeerd, tot een jaar dwangarbeid veroordeeld. Men verneemt dat zij hun straf zullen uildienen bij werk aan den spoorweg enz. in het district Upington.

Aan onze lezers van Brugge en omstreken.

Voor aankondigingen en mededeelingen voor Brugge en omliggende gemeenten, wende men zich aan het bureel van het blad

6, Groene Rei, te Brugge.

DE DWEPER

roman van HALL CAINE.

Dit was over een zeemeermin, die alleen maar uit het water behoefde te komen om tot elken man te zeggen « Kom bij mij » en hij kwam, hij liet alles achter en volgde haar.

Plotslings voelde zij den keulen snoet van een jacht-hond tegen haar voorhoofd, een forsche stem riep: « Hier! » en een jonkman van twee en twintig jaar in jachtstuum gekleed liep met groote stappen tusschen haar en de rotsen voorbij. Het was John Storm, die kort geleden het riddergoed te Kneekaloe had betrokken, dat een mijl bergopwaarts lag van Glenfaba. Gedurende drie weken sprak zij over niets anders en zij begon zelfs veel werk van haar man te maken. Zij keek terluiks naar hem in de kerk en vertelde aan tante Rachel, zeker van te zijn dat hij heel goed in het donker zien kon, want zijne groote oogen schenen licht in zichzelf te hebben. Later werd zij verlegen en als zijn naam maar in haar bijzijn genoemd werd, bloosde zij tot achter de ooren en liep snel de kamer uit. Hij lette niet op haar en vertrok na korten tijd naar Canada. Zij zette de klok op het pertaal gelijk met den Canadeeschen tijd omdat zij dan altijd kon weten, wat hij ongeveer deed en vergat hem toen weer geheel. De indrukken wisselden in haar gemoed snel af, zij waren alle diep en schenen blijvend voor een tijd, maar zij waren spoedig weer uitgewischt. Nog geen jaar daarna vatte zij een affectie op in de

sacriste der kerk voor een aardigen jongen, die zijn plaats tegenover haar had bij het onderwijs in den catechismus.

Hij was een Engelsche jongen van haar leeftijd en logeerde maar op het eiland voor de vacantie. Den tweeden keer zag zij hem in den tuin van Glenfaba, terwijl zijne moeder een visite terug maakte in de pastorie. Zij gaf hem een tikje op den arm en hij moest haar naloopen — de schuine helling aan den oever der rivier af en toen klom zij in een boom en riep hem toe: «vindt je dat niet prettig?» en hij kon niets zien uit de verte dan haar schitterend witte tanden.

Hij heette Francis Horatio Nelson Drake en hij deed allerlei verhalen wat er in de buitenwereld gebeurde, op zijn school waar volgens hem de eenige « mannen » waren, die van eenige betekenis waren. Natuurlijk sprak hij over dit alles met een groote overtuiging, die Glory weer in een denkbeeldige wereld verplaatste.

In haar oogen was hij een merkwaardig wezen en na beheerlijken tijd van beraad (ongeveer drie dagen) stelde zij hem een huwelijk voor. Hij was wel niet zoo haastig om haar aanbod aan te nemen als zij gedacht had, maar toen zij zeide dat het voor haar onverschillig was of hij haar nam of niet, zij kon er genoeg krijgen, toen zag hij de zaak opeens anders in en zij kwamen evereen dat hij haar moest schaken. Er was nu wel geen enkele reden voor dezen doortastenden maatregel, maar omdat Glory een boot had scheen hun dit uiterst geschikt.

Zij deed de jurk aan, waarin zij op haar veertiende jaar in de kerk aangenomen was en sloop het huis uit om hem te ontmoeten bij de brug, waar de boot vastlag. Zij moest een half uur op hem wachten, want hij had

zusters en andere bezwaren om mee te kampen « maar eenmaal aan boord van haar loger » was hij veilig. Zij was niet op haar gemak en hij evenmin en geen van beiden vond het noodig den tijd met kussen te verbeuzelen. Zij voeren de haven uit naar de baai en zetten toen het zeil op en hielden aan in de richting van Schotland. Toen kwamen zij een weinig op hun gemak en begonnen over de toekomst te praten.

Francis Horatio wilde werken, zich een naam maken. Glory was dit niet met hem eens. Zij had er niets tegen om dit later te doen, maar zij wilde reizen, er was zoveel, dat men kon zien als men niet zooveel tijd aan werken besteedde.

„Je bent toen een echt meisje!” zeide hij op spot-tenden toen. Zij beet zich op de lippen want dit beviel haar niet erg. Maar zij waren al een half uur samen voor hij zijne zaak geheel en al bedierf. Hij had zijn hond meegebracht en hij vertelde haar dat het een « teef » was en dat hij zich zooveel er van voorstelde, de jonge hondjes te verkopen als de hond die kreeg. Dat vend Glory nu wel wat erg. Zij had nu berouw zich te hebben laten schaken door iemand, die zulke rare praatjes hield.

„Je bent toch een echt meisje,” zei hij weer, maar nu kon het haar niets schelen. Met een zwaai van haar blooten arm had zij het roer omgewend, en wilde terugsturen naar Peel, maar de wind was opgestoken en de zee stond bel en bij de snelle wending van de boot was een touw gebroken en nu viel het zeil slap tegen den mast aan.

Toen vielen zij onder de bank in de boot, Glory had geen kracht genoeg om zich op te trekken en de knaap

BINNENLAND

Uit Brussel.

(Van onzen V. correspondent).

De hulde aan Amerika neemt reusachtige afmetingen; zulke afmetingen dat er nu weer 'n heele boel heden zijn die met het Yankee-zaakje geld winnen. Een elegante dame liet me als « dernier cri » een geldtaschje zien, dat allerminnelijkt de Belgische met de Amerikaansche kleuren tot een harmonisch geheel vereenigt. Laat me eraan toevoegen dat deze hulde in voldoende mate verdiend is. De geneuchten van 't smakelijke, malsche, welriekende witte brood, na de maagmartelingen van 't wrange, naar verre paardenstallen riekende grijze brood, zijn vlaggetjeshulde en schuldlooze dankbrieven waard.

En eigenaardig, van dat witte brood kunt ge nooit uw maag vol krijgen. Armzalige tweehonderd-vijftig grammen per dag! Ondankbaarheid is 's werelds loon, nietwaar Amerika? Het belet niet dat enkele leden van The Commission for Relief in Belgium, pas te Brussel aangekomen, bij een bezoek dat zij aan het Brusselsch Stadhuis brachten, door de burgerlijke overheid in gesloten kring allerhartelijkst ontvangen zijn geworden. In 't kabinet van den burgemeester werd hun thee en... wit brood aangeboden.

Mag ik hier, al voorbijgaand, een hulde van gansch anderen aard brengen? De hulde aan een doode, namens het jong Vlaamsch letterkundig geslacht. We hebben hem in ons Vlaamsch letterwereldje gewaardeerd naar behooren, dien jongen Brusselschen schrijver d'expression française: J.-Ph. De Vos. De « Mona Lisa » van den pas en te vroeg afgestorvenen was een werk van groote belofte, dat we in Vlaanderen blijde hebben ontvangen. Een laatste, oprechte groet.

Terwijl we 't over kunstenaars hebben: er werd hier een komiteit gevormd tot het verleenen van onderstand aan de Brusselsche toneelspelers. Dit komiteit doet een beroep op al wie vroeger in de schouwburgen der hoofdstad zoo menigmaal, bij den arbeid dezer kunstenaars heeft genoten.

Onze Vlaamsche toneelspelers zijn er niet zoo bijzonder slecht aan toe. Een groot deel onder hen, dat optreedt in den Volksschouwburg en in den Vlaamschen Schouwburg, verdient nog z'n brood. Ik wensch hun konfraters te Antwerpen en te Gent evenveel.

Al schijnt het ideaal oogenblik voor openbare ver-

maken niet tot dezen tijd te behooren, eenzijdig hebben onze schouwburg-artisten recht op arbeid, anderzijds heeft het publiek gelegenheid tot zijn ziel uit te schreien bij de lotgevallen van den graaf van Montecristo en andere martelaressen en martelaars.

Ik overdrijf. Desdemona is een martelares van ander gehalte dan Jane Shore of de Twee Weezen. Desdemona is geen oorlogskost. Toch zullen we haar onder Othello's gramme jaloerschheid en Jago's valscheheid zien vallen. Het is den sympathieken, wakkeren Adolf Clauwaert, die ons Shakespeare's « Moor van Venetië » in den Volksschouwburg, ter gelegenheid van zijn feestavond aanbieden zal. Het gebeurt op Maandag 8 Maart. aanstaande. Een kunstavond in 't verschiet.

Martelaars zijn we allen. Hoevele onder ons worden niet gemarteld, door die eeuwige passengeschiedenissen. Een nieuw besluit van goeverneur-generaal van Bissing kondigt aan, dat de voorschriften die het verkeer regelen in de provincies aan Holland grenzend, van kracht blijven. Evenzoo voor de provincies die aan het gevechtsfront liggen. In de overige deelen van zijn goevernement, wil de goeverneur-generaal, vertrouwend op de eerlijkheid der bevolking, de maatregelen betreffende de passen, ter uitzondering voor het automobielenverkeer, opheffen.

Voor het deel van het land aan de passenverplichting onderworpen, is een doorgangsbewijs van noode voor de automobielen, de spoorwegen, de buurtspoorwegen, de buurtvaart, de rijtuigen en de voetgangers buiten een omschrijving van 6 km. rond de woonplaats. Opdat het verder mogelijk wezen zou elk persoon, welke zich buiten de agglomeratie begeeft te erkennen, hoeft iedereen, ook de vreemdelingen, ouder dan vijftien jaar, een eenzelvigheidsbewijs op zich te hebben. De goeverneur-generaal verklaart in zijn besluit dat het spioentje spelen en 't menigvuldig overtrekken der Hollandsche grens hem tot deze maatregelen dwingen.

Ik wil u nog melden, dat de omzendbrief aan de Vlamingen van Reinhard en Josson, inslaat. Doch het aantal exemplaren, waarop dit manifest van noodig verweer verspreid werd, is veel te gering. Er moeten er duizenden 't land ingaan.

De zon schijnt, ik ga naar 't Buggenhoutsche bosch de vernielingen zien die arme menschen, wien het aan brandstof mangelt, er aanrichten.

Kolen worden duur betaald. En boomen hoe schoon zij ook zijn, hoe lief we die door Streuvels' Open Dagen ook kregen, verwarmen prachtig verkleumde voeten.

De geestelijke: „O Heer, open Gij onze lippen,“ (geen geluid). „Waar zitt zij, Neilus?“

De voorlezer (die plotseling wakker schrikte in den lagen lezenaar): „ik ben meid Eerwaarde“; en onze mond zal uw lof verkondigen.

Als John Storm lachte, dan schaterde hij het uit en dan was Gloy op haar dreef. Maar hij vertrok weer, daar zijn vader hem naar Australië zond en toen was het licht weer uit haar leven verdwenen.

was nergens goed voor. Zij had een witte neteldoeksche jurk aan, hij dacht alleen nog aan zijn hondje en het werd reeds donker terwijl zij rondroven met een verscheurden lap voor zeil. Maar plotseling dook er een groot, zwart jacht op uit de onstuimige golven in de duisternis en een mannenstem riep: „Wees maar gerust ik kom je helpen, kindlief.“

Het was John Storm. Hij had vroeger het jonge meisje in haar wakker geroepen en nu riep hij de jonge vrouw in haar wakker. Zij hing hem aan als een kind dien avond en gedurende de vier jaren, die nu volgden, deed zij evaneens. Hij was haar oudere broeder, haar meester, haar heer, haar gebied. Zij plaatste hem op een voetstuk op een ongekende hoogte en omgaf hem met een stralenkrans van goedheid en grootheid. Als hij tegen haar glimlachte, bloosde zij en als hij een afkeurenden blik op haar wierp, trok zij dit zich aan en was bevreesd. Denkte hem hier mede genoeg te doen kleedde zij zich in oqzichtige kleuren, maar hij sprak er zijn ongenoegen over uit en zeide, dat wij weder haar jersey evenals vroeger moest gaan dragen. Zij trachtte de krul uit haar haren te krijgen totdat hij haar eens vertelde, dat de voornaamste dames in het land er veel voor over zouden hebben om zulke haren te hebben en toen krulde zij ze om hare vingers en bewonderde ze in den spiegel.

Hij was zeer ernstig van aard, maar zij kon hem laten schateren van lachen. Behalve Byron en „Sir Charles Grandison“ uit de bibliotheek van haar grootvader, had zij niets gelezen dan den Bijbel, den Catechismus en de Liturgie der Engelsche Kerk en zij bracht deze lectuur in hare gesprekken te pas met ongewone vrijmoedigheid.

Niemand deed zij zoo gaarne na als den Voorlezer, die moest respondeeren als hij slaap had.

Nu diende het nergens toe om de klok te verzetten boven op het portaal, omdat alles nu heel anders was dan vroeger. Zij was nu zestien jaar en de eenige boom, dien zij nu beklom was de boom der kennis, des goeds en des kwaads en dit deed haar veel pijn. John Storm was de zoon van een edelman en hij zou zelf een Lord zijn vroeg of laat. Glory Quayde was een wees en haar grootvader was een onbemiddeld dorpsgeestelijke. Hunne armoede was zoet, maar toch nu en dan bitter. De gedwongen zuinigheid in kleeding, de japonnen, die gekeerd moesten worden, die hoeden, die allerliefst stonden, als zij nieuwe waren, maar die gedragen moesten worden tot zij geheel uit de mode waren en dan de gegeven kleren, die kwamen in geheimzinnige pakketten — de onafhankelijke geest van het meisje kwam in opstand tegen dergelijke vernederingen.

Het bloed van haar moeder begon nu in haar te werken en het bestuur der oude dames, die alle leven uit de Française had weggenomen verstikte nu ook allen levenslust in het meisje uit het eiland Man door zijn stijve vormen.

Zij vergat altijd de uren der maaltijden, die volgens den tijd van het jaar geregeld waren, zij kon te allen

Antwerpen.

Koninklijke Nederlandsche Schouwburg.

Het Antwerpsch Gemeentebestuur zou het inzicht hebben nog in den loop van dezen winter een korte speeltijd in te richten in den Nederlandschen Schouwburg, met het doel de in Antwerpen gebleven toneelspelers (onder dewelke zich voortreffelijke kunstenaars en kunstenaressen bevinden) eenige broodwinning te verschaffen. Het speelplan zou enkel bekende volkstukken bevatten, daar van de opvoering van nieuwe stukken onder de huidige omstandigheden geen sprake zijn kan.

Luik.

Het postverkeer.

Wanneer op 6 Oogst 1914 de Duitsche infanteriebataljons door de stad trokken zagen de Belgische postbedienden zich gedwongen, op bevel van hunne oversten het postgebouw te verlaten. Slechts de overste bleef er en als een trouw kapitein moedig op zijnen post, wachtte hij op het binnentreden der Duitsche troepen.

Na 2 1/2 maanden ten volle geschorst te zijn geweest, werd op 16 October te Luik het Postverkeer weder hersteld. Gemeenschap kon bekomen worden met Brussel, Verviers, Mons en andere plaatsen uit de Borinage, met vooruitzicht het verkeer in te richten met Duitschland en het neutrale buitenland. Eenmaal per dag werden brieven besteld. Eenige Belgische postbedienden waren reeds aan het werk, toen op 31 October de arbeid werd gestaakt. Na eenige dagen zijn een vijftal bedienden weder aan het werk gegaan; de briefbussen werden geleidigd door jonge telegramdragers. Daar men de brieven aan de winketten moest afhalen, werd het gedrang op het postkantoor zoo groot, dat men de hulp der Burgerwacht moest inroepen. Volgens het schijnt richtten op 24 November de nog niet in dienst zijnde Belgische postbedienden zich tot de Duitsche overheid met het verzoek mede te werken aan het herstellende postverkeer. Sedert is er in het postverkeer niets opvallends waar te nemen.

Seraing.

Door de herinrichting van het postverkeer hebben de werkhuizen Cockerill, te Seraing, bestellingen kunnen ontvangen, die aan 350 werklieden werk verschaffen voor een achttal maanden.

tijde in slaap komen en opblijven zoo lang zij maar wilde. Het verveelde haar rechteop te zitten als een welopgevoede jonge dame, en ze lag zelfs wel eens gaarne lang uit op den grond. Zij lachte dikwijls om haar tranen in te houden, en zij glimlachte zelfs niet bij een dwaas verhaal van de een of andere voorname dame, ook gaf zij geen zier om al de verjaardagen van het Koninklijk Huis. De oude tantes hielden dolveel van haar, maar zij zeiden wel eens: „Wat moet er toch van het meisje worden, als haar grootvader er niet meer is.“ En de goede, oude grootvader zou zijn leven gegeven hebben om haar het geringste leed te besparen, maar hij had geen flauw begrip van wat er eigenlijk in haar gemoed omging.

Zijn stokpaardje was het bestudeeren van Runische kruisen, die men veel op het eiland Man aantref, en als zij hem hielp bij zijn afzruksels en afgietsels was hij vroolijk en blijde als een kind. Ofschoon zij hetzelfde huis bewoonden en haar slaapkamer, die op de haven uitzag, naast zijn kleine duffe studeerkamer lag, die het uitzicht had op het loien dak van de achterkeuken, verkeerde hij altijd in gedachten in de tiende eeuw en zij in de twintigste.

(Wordt voortgezet).

Leest De Vlaamsche Post

Kunstkroniek

Het Concert van heden avond

Wij kunnen onze lezers niet genoeg aanzetten zoveel mogelijk de Concerten door het syndicaat der muzikanten in de zaal Pathé ingericht, bij te wonen.

Ziehier eenige nota's over de achtste symphonie van Beethoven die heden avond wordt uitgevoerd.

Aangezien men op dit oogenblik de Achtste uitvoert in den Pathé-Kinema, met een voortreffelijk klein orkest, willen we hier enkele woorden zeggen over die Symphonie, een der minst bekende van de « negen Zusters ».

Wie de Helden-tonen hoorde van de derde (Eroica) of van de vijfde, verwacht allicht hier iets dergelijks terug te vinden.

Doch neen, de Achtste is niet in dien stijl, is niet een gewrocht van grootsch geweld; maar het is als een zang van lang en gelukkig leven, van vreugdevrijheid, van zonnenschijn en blauwe lucht.

De verdeeling der symphonie is: 1) Allegro, 2) Allegretto scherzando, 3) Tempo di Minuetto, 4) Allegro vivace.

Het gaat natuurlijk niet hier een lange ontleiding te geven van elk deel. We roepen de aandacht alleen op de hoofdpunten.

Wat vooral treft, van in de eerste maten, is dat heerlijke wakker vooruitschrijden van het thema, vol rhythmus. — Interessante overgang naar den toon D (re). — Nu en dan zacht zingende afwisselingen, afgebroken door het energieke hoofdthema.

Zooals in alle klassieke symphonieën wordt het eerste deel van het Allegro herhaald; het tweede is een ontwikkeling van stukken uit het hoofdthema, schitterend van geest, jubelend weldra. Het stuk eindigt op de fijnste wijze; let op de bassen in de laatste maat!

Het tweede deel is het perleje van de symphonie; een meesterstukje van lichtheid en vernuft, met een verbazende éénheid van stemming geschreven. De nootjes vliegen van het eene instrument naar het andere, met vragen en antwoorden en opmerkingen en besluiten. Een onophoudelijke trippelende rhythmus doorloopt het gansche stukje.

Wat het Menuët betreft, het is iets zwakker, en niet zeer oorspronkelijk van melodie. Orchestereffekten echter geven er heel ander tinten aan dan men bij het lezen der partituur vermoedt: zoo bv. de heerlijke viool-tonen vlak bij 't begin, de twee eerste noten van het thema; zoo de hoorens in het middenstuk.

Eindelijk een prachtige finale. Eerst een snelle, levendige opmarch, met nog ingehouden kracht; één dreunende toon daar middenin — dan een juichende krachtontwikkeling, als een jongen die vooruitstormt, naar hier, naar daar, blij en lustig.

Maar te midden van die vreugderoos, zweeft plots een zang, in stille aandoeuwing, als een zegen: « geniet van 't leven, ge zijt zoo schoon in uwe jeugdige kracht, het is zoo goed van gelukkig te zijn. »

Wie eenmaal dit contrast begrepen heeft, kan het finale geheel genieten: aan de eene zijde « gelukkig zijn », aan de andere « weten dat men gelukkig is. » Tot het einde toe raast juichend de dolle manskracht van het geluk, telkens echter afgebroken door het hooge gezang, dat schijnt te wijden, zeer innig...

M.

Gemengd Nieuws

Gent

Algemeen Nederlandsch Verbond.

3^e Les van Dr. Hyp. Meert over de Geschiedenis der Nederlandsche letterkunde.

Die derde les handelde nog over wat men zou kunnen noemen de voorgeschiedenis der Nederlandsche litteratuur. Namelijk over de oude Germaansche zangen in verschillende dialecten geschreven en die meestal van mythologischen inhoud zijn. Spreker gaf ook eenige opmerkingen ten besten over de middeleeuwsche Latijnsche schriften en over de manier waarop zij tot ons gekomen waren.

Na die lange inleiding begon de heer Meert met een uiteenzetting der middel-Nederlandsche litteratuur. Men kan als begindatum daarvan opgeven: 1170 het jaar dat Lodewyk van Veldeke, zijn Sint-Servatius-legende dichtte.

Het is zeer te betreuren dat die lessen, waar velen iets aangenaams zouden kunnen leeren, geen grooter gehoor genieten. Misschien is het wel eenigszins te wijten aan het, voor velen — niet zeer gemakkelijke — en zou men dan ook goed doen het voorstel van den heer Bernard Maes in aanmerking te nemen en de Maandagavond te geven.

Spreker had eenige zeer belangrijke reproducties van oude middeleeuwsche handschriften — Latijnsche en Nederlandsche — meegebracht die door de aanwezigen met graagte bezien werden.

Het gerucht loopt in de stad dat een duitsch vlieger op St-Denijs zou doodgevallen zijn. Het gerucht is slechts ten deele waar; den vlieger is gevallen ten gevolge van het niet gehoorzamen van zijn stuur maar hij heeft slechts onbeduidende verwondingen opgelopen.

Verleden nacht zijn twee Zeppelins over onze stad gedreven. De eene maakte zeer veel gerucht, de andere die hooger dreef was bijna niet te hooren.

Vlaamsche traditie.

Onze broeders die naar Holland gevlucht zijn zullen hun eigen aard wel zeker getrouw blijven. Een klein berichtje, verschenen in de « Echo Belge » van 15 Februari, toont ons dat duidelijk aan. Ziehier dat berichtje:

« Heden avond, 15 Februari om half negen, algemeene vergadering van Union Belge. Dagorde: herziening van art. 8 der statuten.

Wie denkt er bij 't lezen van die oproeping, niet aan de flamingantenvergaderingen in Ernest Staes beschreven waar steeds opnieuw de statuten moesten herzien worden?

Het regelen der belastingen van 1915.

Ten einde moeite en onaangenaamheden aan de afwezige belastingplichtigen te besparen, of aan hen, die, buiten hun schuld, verhandeld zijn, om de noodige verklaringen af te leggen, ten einde de belastingen voor 1915 te kunnen regelen, heeft eene bepaling van het Generaal Gouvernement, den 10^e dezer, besloten, dat de persoonlijke belastingen van 1914 als basis zouden genomen worden voor de tegenwoordige. Indien echter de huizen, gedurende het afgelopen jaar, eenige noodzakelijke veranderingen ondergaan hebben, zooals verandering van vensters en deuren, alsook van locatie waarde door het bouwen van annexen, enz., welke eene verhooging van belasting rechtvaardigen, en dat deze wijzigingen aan de bevoegde overheid zouden bekend wezen, dan zal bij het opmaken der belastingrollen, daarmee, van ambtswege, rekening gehouden worden.

(Medegedeeld.)

Eene nicht van den Paus overleden

Te Rome is op bijna 73-jarigen leeftijd overleden een nicht van den H. Vader, de eerv. algemeene overste van de « Dochters der Heilige Anna », zuster Benedetta Carrega. Zij was de dochter van markies Antonio Benedetta en markgravin Camilla d'Aste. Gedurende 25 jaren was zij secretaresse van de orde en werd na den dood van de stichteres, de eerv. moeder Rosa Gatterne, gekozen — op 16 Oct. 1900 — tot algemeene overste.

Valsche bankbriefkens van 1 fr. — Aanhouding der valschmunters.

— Sinds eenigen tijd werden valsche bankbriefkens van 1 fr. in omloop gevonden. Een onderzoek werd ingesteld, en de valschmunterij werd te Hove ontdekt.

De onderzoeksrechter M. Van den Kelder, de substituit De Schepper, de griffier Nolis, vergezeld van den burgemeester der gemeente, brachten onverwacht een bezoek in het verdachte huis, en vonden er den man volop aan 't werk. Eene groote partij valsche briefjes werden aangeslagen.

De man kon niet verder loochenen en de vrouw bekende, de briefjes te hebben uitgegeven in de gemeentehoeve, Bouchout en Vremde. Man en vrouw werden aangehouden en naar de gevangenis overgebracht.

Te Geraardsbergen

In deze stad is er eene lichte werkherneming aan te stippen, bijzonderlijk in de sigarenfabrieken. Voor den oorlog waren de magazijnen der 200 bestaande tabakwerkhuizen opgestapeld met sigaren. Heden is alles uitverkocht buiten de fijne sigaren; de gewone kwaliteiten kunnen niet meer gemaakt worden bij gebrek aan grondstoffen. Hier en daar begint eene stekskensfabriek langzaam in werking te komen.

Uit de Denderstreek

In gansch den omtrek zijn bijna al de knechten en meiden zonder maandgeld gesteld. De meesteressen houden hunne dienaars voor den kost. Bij de kleine handelaars mogen de nog in dienst gelaten winkeldochters in dezelfde voorwaarden stilaan werken. De Deutsche overheid, overeenkomstig met burgerlijke politie, komt eene bijzondere afdeeling in zijn midden te stichten, om de menigvuldige zedenschennissen te keer te gaan welke tegenwoordig onophoudend gebeuren, bijzonderlijk in de steden. Het is droef te moeten bevestigen dat de zedelijkheid veel te lijden heeft ter oorzaak der armoede.

Kortrijk.

De Leie

is uit hare bedding geloopt en gedeeltelijk de oevers overstroomd.

Proces-verbaal

werd ten laste gelegd van Jeanne Cauley om geweigerd te hebben Duitsche soldaten te laten vernachten.

Diefden.

Een doos vet werd ten nadeele van Estelle Teirlinck gestolen. De daders zijn onbekend.

— Diefte van strooi ten nadeele van De Meester, Albert; daders onbekend.

— Diefte eener som van 1500 tot 2000 frank en eenen schotel zwijnevleesch, bij middel van geweldadigheden, doodsb bedreigingen, inbraak in bende en 's nachts bij den landbouwer Vander Plancken, Edmond.

Het Kortrijksche.

Overstromingen.

Al de Scheldemeerschens langs de Leie in Avelghem en in St-Eloi's-Vyve zijn onder water geloopt tengevolgen van de aanhoudende geweldige regens der laatste dagen.

Tooneel, Concerten, Kinema, enz.

Pathé Schouwburg.

Alle avonden uitgenomen Dinsdag en Woensdag, vertooning om 7 1/2 u. Dagvertooning Zondag, Maandag en Dinsdag om 2 1/2 u.

Vier Winden.

Alle avonden uitgenomen Vrijdag en Woensdag om 7 1/2 u. Dagvertooning Zondag, Maandag, Donderdag en Zaterdag.

Goede Verkoopers gevraagd voor
Gent en omliggende. Zich te wenden
GUINARDSTRAAT, 22.

Leest en Verspreidt
DE VLAAMSCHHE POST

Kleine Kronijk

Vóór 100 jaar - 1815

BRUSSEL, 27 Februari. — Verscheide staf-officieren van het Engelsche leger keeren terug bij hunne corpsen, en in dezen oogenblik worden vele congés gegeven aan de Hanoversche militairen.

WEEN, 24 Februari. — Het koninkrijk der vereenigde Nederlanden, gemaakt van eene landstreek, die rijk aan vernuft, voorbrengsels en koophandel, wiens inwoners een gemeeyn oorsprong hebben, is een hooge en edele bevattinge, die weirdig is van de edelmoedigheid der soevereinen, die zulks komen uit te werken. Het doorluchtig huis van Oranje, onder ons geboren was weirdig van te heerschen over een dappere en getrouwe natie. De bevolking van dezen nieuwen staat zal beloopt tot vier à vijf millioenen menschen; langs den kant van den Neder-Rijn zal het Pruisen voor gebuur hebben en langs den anderen kant het Duitsche rijk. Met genoegen verneemt men dat de Belgen, die zoo groote aanklevinge voor het huis van Oostenrijk hebben, haest de vergelding daarvoor zullen ontvangen. Zij die in militairen of civilen dienst van Oostenrijk waren, zullen de keus hebben om naar hun land terug te keeren, alwaar hun lot op een eerlijke en voordeelige wijze zal vastgesteld worden.

Stedelijke Huur- en Voedingscomiteit. --

Lakenhallen.

Er werden bij sommige ingezetenen onzer stad klachten geuit over de traagheid waarmee overgegaan wordt tot den verkoop van zekere waren, onder anderen van het gruis.

Tal van personen, schijnt het, hebben sinds een veer-

Het Vraagstuk van huur en verhuur

NIEUW BESLUIT :

Uitbreiding der bevoegdheid der vrederechters. — Stichting van scheidsgerichten.

Het Duitsch officieel „Wet- en Verordnungsblad“ (Gesetz- und Verordnungsblatt) kondigt in zijn nummer van 13 Februari II. een besluit af nopens het inrichten van Scheidsgerichten voor huur en verhuur betwistingen.

Dit besluit werd den 10de Februari door den Duitschen Gouverneur Generaal, baron von Bissing onderteekend.

Volgens dit besluit moeten voortaan, eenerzijds, de huurbetwistingen die ontstaan nopens goed gelegen in de gemeenten met minder dan 20 000 inwoners aan den vrederechter onderworpen worden, welke het bedrag ook zij van de betwisting. In gemeenten, anderzijds, met meer dan 20 000 inwoners moeten bijzondere Scheidsgerichten ingericht worden die voortaan alleen zullen bevoegd zijn om over de huurbetwistingen die er ontstaan, uitspraak te doen.

Huurbetwistingen, welke hunne belangrijkheid ook zij, moeten dus, in het vervolg ingesteld worden : het zij voor de vrederechters (in gemeenten met minder dan 20 000 inwoners), het zij voor de scheidsgerichten (in gemeenten met meer dan 20 000 inwoners).

In betwistingen, die 1000 frank te boven gaan, is beroep mogelijk; dit beroep wordt ingesteld voor de Recht bank van Eersten Aanleg.

Volgens het nieuw besluit hebben de vrederechters in hunne nieuwe bevoegdheid dezelfde rechten als de eigenlijke scheidsgerichten.

Art. 16. van het besluit geeft aan vrederechters en scheidsrechters de grootste vrijheid : zij mogen naar goedgevoelen uitsel geven van betaling, de uitzetting van huurders te verbieden gedurende eenen termijn, dien zij mogen bepalen; zij mogen ook beslissen dat sommen gelds die als waarborg in handen van den eigenaar zouden gegeven zijn, zullen dienen tot betaling van, of afkorting op verschuldigde huur.

Wanneer de jaarlijksche huurprijs geen 600 frank te boven gaat, en uitsel van betaling wordt verleend aan den huurder, moet de eigenaar de toelating bekomen van vrederechter of scheidsrechters om opzeg te mogen doen.

tiental dagen alle gewenschte papieren ingediend en de noodige formaliteiten vervuld; men zou maandag laatsleden overgaan tot den verkoop. Nu werden maandag een honderdtal koopers weggestuurd en den verkoopdag verschoven. Zou men in de hogere bestuurlijke kringen daarvan op de hoogte zijn?

De vol van Antwerpen.

Het schimpschrift tegen de Gemeentelijke overheden van Antwerpen, dat velen onzers lezers wel zullen kennen, is nu ook in druk verschenen onder de naam van « Discours prononcé par M. Hijmans, à la Haye. » (Redevoering van den Heer Hijmans gehouden in Den Haag). Dit gemeene schriftje wordt te Charleroi openlijk verkocht. Is er nu heelemaal geen openbare macht en geen orde meer om zulke dingen te verbieden?

De Universiteit van Leuven te Cambridge

Uit de « Tägliche Rundschau ». — Een groot aantal Belgische professors en studenten der Hoogeschool van Leuven hebben in Engeland opname gevonden. De Universiteit van Cambridge heeft hare deuren voor hen geopend, en naast de groote Engelsche hogeschool bevindt zich thans eene kleine Belgische universiteit. Eene plaatselijke commissie zorgt voor de materiele noodwendigheden. In eene oproeping dezer commissie heet het, dat de studenten moeten gevrijvaard worden van den gevaarlijken en demoraliseerenden invloed van een gedwongen nietsdoen, hetwelk ongetwijfeld, ook nog lang na het sluiten van den vrede, zal duren.

Er kan geen sprake zijn van de oprichting, in Engeland, eener blijvende Belgische universiteit in den waren zin des woords. Slechts eenige leergangen zullen gegeven worden, opdat de studenten zich weer aan regelmatig werken gewennen en zich weer voor de examens voorbereiden kunnen. De in Januari aangevangen cursussen omvatten de letterkunde, de rechtsgeleerdheid, de geneeskunde, de natuur- en handelswetenschappen; bovendien heeft men er ook hooger

technisch onderwijs ingericht. Verschillende hoogleeraars hebben echter aan hunne gewone onderwijsvakken moeten verzaken. Zoo legt bijv. de professor in het Sanskriet de Latijnsche en Grieksche auteurs uit, alsook een gedeelte der Fransche letterkunde en der Geschiedenis. De hoogleeraar in de Oostersche talen behandelt nu de Fransche Geschiedenis en de Middeleeuwsche litteratuur; de professor in de Byzantijnsche geschiedenis staat in het prospectus vermeld als gevende een cursus over « de Historische Kritiek en de Geschiedenis der Middeleeuwen ».

De Belgische studenten worden slechts tot de cursussen toegelaten, wanneer zij kunnen bewijzen dat zij vrijgesteld zijn van dienstplicht.

De Vlaamsche Stem.

Onlangs werd te Amsterdam een nieuw orgaan der Vlamingen gesticht. In den omzendbrief vertrouwlijk aan onze bekende Flaminganten gezonden lezen wij: « Naast de vele stemmen die, van Belgischen kant, in den vreemde opgaan, is het den oprichters van het nieuwe Vlaamsche dagblad *De Vlaamsche Stem*, gebleken dat eindelijk ook de Vlaamsche stem moest klinken. »

Ontegensprekelijk is het voor de duizende Vlamingen, die de groote meerderheid van de uit België in Holland uitgeweken bevolking vormen, een pijnlijke leemte geen nationaal blad te bezitten, waarin in eigen taal; het Vlaamsch ethisch gedeelte van de Belgische Unie tot uiting komt.

Wij willen niet dat de Vlaamsche Beweging door de tijdsomstandigheden worde misleid en achten het noodzakelijk, nu meer dan ooit, het standpunt van de Vlamingen als onderdeel van de Belgische natie, in verband met de algemeen vaderlandsche en internationale belangen te vrijwaren. »

De oprichters zijn Mr. Alberik Deswarte, Mr. J. Eggen, René de Clercq, André de Ridder. Mr. Julius Hoste Jr.

De *Vlaamsche Post* hoopt dat dit orgaan werk moge verrichten dat ons Vlaamsche Volk ten goede zal komen.

Zamenstelling en inrichting der Scheidsgerichten :

In gemeenten van meer dan 20 000 inwoners zal, in ieder kanton, een Scheidsgerecht ingericht worden.

Het zal bestaan uit den vrederechter van het kanton, als voorzitter, en uit twee bijzitters : een eigenaar en een huurder of pachter.

Om als bijzitter te kunnen zetelen, moet men 30 jaar oud zijn, kiezer zijn, niet meer dan twee maanden afwezig zijn van 2 Augusti 1914 tot 15 Januari 1915, en eindelijk eigenaar zijn zonder tevens zelf goederen in huur te hebben, of huurder zijn zonder tevens zelf eigenaar te zijn.

Staatsbeambten, advocaten, pleitbezorgers, notarissen en deurwaarders mogen niet zetelen als bijzitters.

Welke huurbetwistingen vallen onder toepassing van het besluit van 10de Februari 1915 ?

Het zijn de volgende :

1) gedingen tot betaling van huishuur of pacht; huuropzegging; huurverbreking voor niet betaling van huur; uitzetting; eischen tot lichting of tot geldigverklaring van het beslag gelegd door den eigenaar op de goederen van zijn huurder.

2) Herstellingen die, volgens de wet, ten laste vallen van den huurder en de beschadiging voor dewelke deze instaat.

3) Vergoedingen waarop de huurder recht kan hebben en pachtersrechten. Dit zijn de betwistingen voorzien door art. 3 van de wet van 25 maart 1876 en door art. 1 van de wet van 26 December 1894, waar het nieuw Duitsch Besluit naar verwijst.

Al deze geschillen kunnen dus slechts voortaan, het zij door de vrederechters, het zij door de nieuwe scheidsgerichten beslecht worden, en dit, welke het bedrag ook zij van de betwistingen.

Wat zijn scheidsrechters? Hunne macht.

Scheidsrechters bestaan ook volgens onze wet. Scheidsrechters zijn personen die door twistende partijen benoemd worden om van een geschil kennis te nemen en daarover eene beslissing te geven, waaraan partijen zich zullen onderwerpen. Het hoofdzakelijke verschil tusschen gewone rechters en scheidsrechters bestaat hierin dat, terwijl de rechters steeds gebonden zijn, in de beslissing van een proces, aan de voorschrift-

ten der wet, de scheidsrechters zich in hunne uitspraak ook kunnen steunen, en zelfs uitsluitelijk kunnen steunen, op het billijkheidsgevoel. Desvoorkomend kunnen zij dus de wet over het hoofd zien en alleen volgens eer en geweten vonnissen, wanneer de twistende partijen hun daartoe opdracht hebben gegeven.

In de plaats nu dat huurders en verhuurders hunne geschillen uit eigen wil aan scheidsrechters zouden onderwerpen, hetgeen reeds velen hebben gedaan en allen hadden moeten doen, worden nu, van ambtswege, verplichtende scheidsgerichten ingericht door het Besluit van 10de Februari 1915.

De bijzitters worden door den voorzitter van de recht bank van Eersten Aanleg aangeduid op eene lijst van vijftig eigenaars en vijftig huurders, door de vrederechters opgemaakt.

In de Vlaamsche gemeenten moeten de bijzitters Vlaamsch kennen.

De scheidsgerichten zullen zetelen in de vrederechters; de zittingen zijn openbaar.

Het is de ligging van het verhuurde goed die aanda welke scheidsgerecht moet aangesproken worden.

Bijzondere maatregelen om gerechtskosten te vermijden.

De eischen worden ingediend bij den griffier van het vrederecht.

De polietie word gelast met het bestellen der dagvaardingen.

Indien een eigenaar beslag heeft doen leggen op het goed van zijn huurder, dan zijn de kosten voor den eigenaar vanaf den 15de Februari 1915. De dagvaarding worden gedaan zonder kosten. Er zijn noch zegel-noch registratierechten te betalen.

Eindelijk word ook nog in het Besluit gezegd dat de Belgische eigenaars, die in den vreemde zijn, geen recht hebben om huurder te vervolgen, zoolang zij niet weder bestendig in België wonen.

Dit Besluit kan niets anders dan goed stichten.

Daar in de scheidsgerichten zoowel de eigenaar als de huurder zijn woord te zeggen heeft, zullen beider eerbiedwaardige belangen natuurlijk in acht gengen worden : dit moet dan ook de zoo gewenschte oplossing in in de hand werken van het zoo moeilijk vraagstuk van huur en verhuur.

O. S.

THEATRE PATHÉ

34, VELDSTRAAT, 34

Van den 18 tot den 22 Februari 1915

Nini l'Assommeur

Groot drama in 2 akten

Succes **MAX LINDER** in Succes**MAX A MONACO**Vertooningen alle dagen, uitgenomen Dinsdag en Woensdag
van 8 1/2 Belfortuur**MATINEES** : Zondag, Maandag en Donderdag
Bestendige ingang**HUIS NERON**

90, VLAANDERENSTRAAT, 90

GENT

De grootste en voornaamste Sigarenhandel der beide Vlaanderen

Vraagt overal de Neron-Sigaren. Het zijn de
allerbeste. Wie ze eens rookt, rookt ze steeds. Het
Huis Neron, 90, Vlaanderenstraat, Gent, bezit boven-
dieneen rijke keus cigarettens van alle wereldmarken.**De Néron-pijpen****kent elke rooker****BOEK- EN
STEENDRUKKERIJ****De Vos & Hussein & Co**

Begijnhoflaan, 40, GENT

BIJZONDERHEID VAN
HANDELSDRUKWERK
UITGEVERS

FABRIEK VAN REGISTERS

Verzorgd werk — Matige prijzen

GEVRAAGDAgent voor aankondigingen
goed op de hoogte.**Verkoopers**gevraagd in al de gemeen-
ten van Vlaanderen

SCHRIJVEN :

Guinardstraat, 22, Gent

POSTKAARTEN

en

Zichtboekjes

in 't groot

Magazijn van 8 tot 9 uur

> en > 13 > 14 >

Gustaaf Callierlaan, 53

GENT**BLUSCHTOESTELLEN**

MET

Droog Poeder**"LE PHÉNIX"****Prijs : 12,50 fr.**

Vraagt Prospectus

53, Gustaaf Callierlaan

GENT**Leest en verspreidt****DE****Vlaamsche Post****Algemeen dagblad voor Vlaanderen****Announceert in DE VLAAMSCHHE POST****in geheel****het Vlaamsche land gelezen**